

ИЗЪ АЛБУМЪ-ТЪ

ИЗЪ
ВАСИЛИЯ Н. ПОПОРЕЧА.

— О —

МОНОЛОГЪ.

или
МЫСЛ

на
Владыка-та Иларіона

напрѣдъ да изгори Бѫлгарскыть книши отъ Кипъ-
охранилищата на Тѣровската Митрополія.

(Гладаси брадѣ-тѣ)

Старъ съмъ, не можа да мысля
Дъясола въ старость спокъ извѣрша!
Опѣтъ и лудостъ, бѣстѣ студенса
Не сме лѣчица глупавы-млады.
Да сѫдимъ леко, бръзо да правимъ,
Лека по лека работа слава:
Отведенъши пишо не ся достигва!

(показва сиглавѣ-тѣ)

Глаза ми мѣдра! днеска измыслехъ,
Стголъ го смѣтахъ!

(смигеся •

Ха, ха, ха, много щѣтъ вика!
Нека ви викатъ! азъ кой съмъ,
Грѣшка та дума тѣй казва:
Грѣците хитры-сичко познаватъ
Сърдца чилѣнки съ хитростъ владѣхъ!